

Predmet: Damir Sireta - Ovčara

Poslovni broj predmeta: K.V. 9/08

Glavni pretres: 18. jun 2009.

Izveštaj: Gojko Pantović, posmatrač FHP-a

U nastavku dokaznog postupka izvedeni materijalni dokazi:

Emitovanje snimka intervjua optuženog Sirete sa novinarom NIN-a

Radi se o snimku koji prethodi događajima i radnjama za koje se optuženi Sireta tereti. Na snimku se vidi optuženi Sireta u društvu još trojice pripadnika TO Vukovar, koji stoje na mostu u Vukovaru. Optuženi tom prilikom izjavljuje, između ostalog, *da neće praviti djecu dok ne bude siguran da se više neće ratovati* (na toj teritoriji).

Optuženi Sireta na istom snimku prepoznao je Miroslava Savića.

Završne reči stranaka

Završna reč tužioca

Tužilaštvo smatra da je nesumljivo utvrđeno je da je optuženi Sireta izvršio krivično delo koje mu se stavlja na teret. Na osnovu izvedenih dokaza tužilaštvo je dokazalo da je optuženi boravio u kritičnom periodu u Vukovaru i učestvovao je u streljanju ratnih zarobljenika na lokalitetu Grabovo nedaleko od poljoprivrednog dobra *Ovčara*. Njegova odbrana da nije bio Vukovaru u suprotnosti je sa iskazima svedoka-saradnika 1 koji je izjavio da je 20.11.1991. video optuženog Siretu, kako odlazi u pratnji prve i treće grupe zarobljenika na streljanje. Takođe, svedok-saradnik je potvrdio da je optuženi kritičnog dana bio na *Ovčari*. Ovaj svedok je naveo sva lica koja su se nalazila u streljaku stoju, među kojima je bio optuženi Sireta. Odbranu optuženog o velikom broju lica koja su ličila na njega osporila su oba svedoka, koji su ga jasno prepoznali i identifikovali, te nema reči o eventualnoj zameni identiteta. Optuženi Damir Sireta počinio je krivično delo sa direktnim umišljajem, na taj način što je učestvovao je u zajedničkom poduhvatu radi ostvarenja zajedničkog cilja koji je bio protivzakonit, svestan u odnosu na koga to čini i šta time želi da postigne.

Tužilac je predložio da Sud optuženog Siretu proglasi krivim i da ga osudi po zakonu, kao i da mu se produži pritvor.

Završna reč punomoćnika oštećenih

Punomoćnik je podržao završnu reč tužioca. Naglasio je da nema mesta tezi o bilo kakvoj zameni identiteta, kako se navodi u odbrani optuženog Sirete jer svedok-saradnik 2 je optuženog jasno prepoznao i naveo njega i ostala lica koja su sa njim stajala u streljačkom vodu. Takođe, svedok-saradnik 1 je potvrdio da je optuženi u kritičnom periodu boravio na pomenutoj lokaciji. Punomoćnik se pridružio krivičnom gonjenju opruženog Sirete.

Završna reč odbrane

Odbrana je osporila sve navode tužioca, navodeći da nema relevantnog osnova za osudu optuženog Sirete. Naime, svedočenja svedoka-saradnika 1 i 2 su u velikoj meri dovedena u

pitanje. U svom svedočenju svedok-saradnik 1 uporno se držao svoje izjave i onda se naknadno prisećao još nekih okolnosti i detalja u vezi sa optuženim Siretom. Nakon 18 godina od događaja teško je verovati da se svedok seća rasporeda ljudi koji su se nalazili u streljačkom vodu. Takođe, taj svedok je učestvovao u zločinu o kome svedoči i ima interesa da govori protiv optuženog Sirete. Isti svedok navodi kako kritičnog dana na poljoprivrednom dobru *Ovčara* prepoznaje optuženog Siretu koji nosi ličku kapu i čojanu uniformu, da bi nakon nekoliko sati na lokalitetu Grabovo gde se vršila egzekucija zarobljenika, video optuženog Siretu u maskirnoj uniformi, što je kontradiktorno. Svedok saradnik 2 tek je kasnije dodao optuženog Siretu među lica poređana u streljačkom vodu. Svedok je prvobitno tvrdio da je optuženi pucao na Grabovu, a onda je u kasnijem svedočenju rekao da misli i da pretpostavlja da je optuženi Sireta pucao. Nijedno od ostalih lica koja su se nalazila u streljačkom vodu, Milorad Pejić, Miroslav Savić, Nikola Dakić i Miroslav Đanković nije posvedočilo da je optuženog videlo u streljačkom vodu. Sa druge stran, svedoci odbrane su potvrdili da je optuženi Sireta boravio u Novom Sadu u inkriminisano vreme. Odbrana je ponovila reči optuženog Sirete date u intervjuu novinaru Brjeviću, da *neće praviti djecu dok ne bude znao da se više neće ratovati*. Takvu izjavu ne može dati čovek koji će nakon toga počiniti zločin za koji se tereti. U prilog njegovoj nevinosti govori činjenica da je do dana odlaska u Norvešku boravio u Hrvatskoj, da je tamo na legalan način dobio pasoš i da je potom konkurisao za politički azil. Takođe, nije gonjen niti se krio do dana kada je uhapšeni i ekstradiran.

Odbrana je preložila da Sud donese oslobađajuću presudu i ukine pritvor optuženom Sireti.

Završna reč optuženog

Optuženi Sireta se u svemu slaže sa navodima svog branioca. Zahvaljuje se sudu i sudkom veću na fer suđenju i navodi kako su sve njegove primedbe saslušane i svi svedoci odbrane saslušani. Navodi da su to ljudi sa kojima optuženi nije bio u kontaktu više od deset godina, i da sa nekima od njih nije bio u dobrim odnosima. Optuženi posebno navodi svedočenja Savić Miroslava koji jasno navodi da optuženi nije bio na Grabovu jer da jeste svedok bi komunicirao sa njim, kao i svedočenje Dakić Nikole koji nevosmisleno izjavljuje da optuženi Sireta nije ni bio niti je učestvovao u likvidaciji zarobljenih na Grabovu. Zamolio je sudsko veće da ga oslobodi svih optužbi i ukine mu pritvor kako bi mogao da nastavi svoj život koji je zaustavljen danom kada je uhapšen.

Komentar:

Sud je odbio predlog odbrane da se saslušaju svedoci Pejić Milorad i Mijatović Tatjana [bivša supruga optuženog Sirete] jer iz izveštaja policije Kraljevine Norveške jasno proizilazi da svedokinja ne želi da svedoči zbog lošeg zdravstvenog stanja. Takođe, Sud je prihvatio predlog odbrane da se iz spisa izdvoji zapisnik o saslušanju Tatjane Mijatović, dat u postupku ekstradicije optuženog Damira Sirete iz Kraljevine Norveške pravosudnim organima Republike Srbije.